

THOMAE MORI Epi-
stola ad Germanū Brixii: qui
quum MORVS in libellum
eius/quo contumeliosis men-
dacijs inceslerat ANGLI-
A M:lutisset aliquot epigram-
mata annis ab hinc plus septē:
iā intra sesquimensē/ in sum-
ma Anglorum Gallorumq; cō-
cordia/ sub ipsum conuentum
principū/ ædidiť aduersus MO-
RVM libellū/ qui et ineptis
et uirulentis iurgijs suum in-
famat authorem,

Apud inclytam Londini
urbem, M. D. XX,

NON ADEO TENERE MI-
 himet Brixii faueo: ut quod ne-
 mini unq̃ contigit mortalium/
 id dedigner ac doleam non cō-
 tigisse mihi. Quis enī ullo un-
 q̃ sæculo tam in offense transe-
 git uitam: ut ei nullus aliquando inimicus exori-
 retur/quū haberet amicos! Quamobrem quādo
 illud mihi uideo cōmuni mortalitatis sorte nega-
 tum: ut penitus inimico careā: gaudeo saltē fortu-
 næ beneficio/ amicos mihi perq̃ egregios/ inimi-
 cum uero cōtigisse talem: quem neq̃ amicū quisq̃
 uelit: neq̃ inimicū curet. ut qui neq̃ iuuare bene-
 uolens/ neq̃ nocere possit iratus. Et tamen mihi
 certe succēserē: si uel talis merito me odisses meo.
 Nunc uero eo æquiore animo fero: q̃ non dubito
 quin omnibus inclarescat facile/ ineptum istud ac
 plusq̃ muliebri iurgiū: nō aliunde q̃ ex animi tui
 morbo natū. Quin eo quoq̃ minus mihi displicet
 hoc certamē: quod ut nihil ide boni potest accide-
 re/ ita preter chartę iacturā et tēporis: quorū ego
 neutrū statui multū perdere: nihil alioqui queat/
 alterutri nostrum magni euenire mali: quādo ta-
 les yterq̃ sumus: ut neque mihi quicq̃ tu nocere
 possis

possis neq; tibi quisq;: quum sis eiusmodi: in quo
nihil fieri detrimēti queat. Qua una fiducia te im-
pulsū uideo: ut quaquā uersus apud literatos om-
nes (si quī tamē tam nugaces nugās dignabuntur
legere) libello illo tam elegāte/ tam egregio indo-
lis tuę specimine/ morumq; tuorū tam graui teste
temet ipse traduceres. ut quī ante satis docuisses/
cuiusmodi poeta sis: nūc demū ædito ī id libello/
qualis etiam uir sis ostenderes. Ostendisti uero
tam insigniter: ac temet ita depinxisti graphice:
ut ego tot tantaq; ī te probra spargere / q̄ quib;
tute temet totū oblinis: neq; si uelim / queā: neq;
si queam/ uelim. Et tamen ut eiusmodi laudibus
te gestire doces: ea uideatur una atque unica uia
placandi propitiandiq; tui/ si quis ī te fœdis ue-
lit probris debacchari. Verum ego non usq; adeo
tuam amicitiam ambio: ut non ea potius mihi di-
cta cupiam: quæ uel unī placeāt bono atq; hone-
sto uiro/ q̄ quæ trecentis Brixijis: eoq; præclaram
illam ac diuitem: probrorum tuorum suppellecti-
lem: qua te sic ostentas ac iactitas / haud contre-
ctabo: neq; quoad abstinere licebit/ attingā. tan-
tum si quid ī ea fuerit iucundioris insanie: quod
qui perpenderint ridere possint: odisse non debe-
ant: eo nō grauabor lectoris leuare fastidiū: quod
neceſſe

neceſſe eſt multū ſubeat in legēdis eiꝫſmodi rixis
ac nihil unq̃ profuturis iurgijs. Cætera uero: quibꝫ
te cōſpurcas fœdꝫſus/ aut prorsus ualere ſinā:
aut ſicubi cogar attingere: ſic attingam leuiter/ ut
omnibꝫ faciam perſpicuum / non minus libēter
me tua probra cōtegere/ q̃ tute Brixi detegas: ac
uelut inſigne præ te feras. Nam quæ uicio uertis
mihi: tam inſulſæ ſunt calumniæ: ut non fuiſſem
dignatus reſcribere/ ſi non hoc unū dumtaxat di-
luere uiſum eſſet: quod tu tam frequēter inculcas/
q̃ nunq̃ probas: huiꝫ tui iurgiꝫ authorē eſſe me.
At iſtud nō dicere Brixi: uerum docere debueras.
Q̃ ſi eam rem ſatis declarare uidebantur epigra-
mata mea/ ea ſaltem abs te tuo libello cōueniebat
adſcribi: ne uel illis uidereris impudēs: quibꝫ meū
carmen nō eſſet in manibꝫ. Et feciſſes haud du-
bie/ niſi ſenſiſſes e re non eſſe tua/ meos uerſus le-
gi. Qui ſi cominus conferātur tuis: etiam ſi cui ui-
deantur alij/ quod uidentur tibi / tuorum ſcilicet
ſplendorem carminum reuerituri: hætenus tamē
aduerſariorum luce fruerentur: ut res redderetur
illuſtris: et ipſos magis obiurgatos eſſe/ q̃ uictos:
et tibi non ſatis commodam anſam nunc demum
de bacchandi rursus arreptam. Quæ res/ quo fiat
dilucidior: quando te libēter obliuiſci uideo/ præ-

clari istius duelli caput / tibi redigam in memori-
am. Sed ita redigā / ut potius omittā quædā : quæ
ad rem meam faciant / q̄ ut ob causæ cōmodū at-
tingam quicq̄ / quod absq; gentis cuiusq; contu-
melia tangi non possit.

QVVM Ergo tumult⁹ esset olim Lodouico re-
gi uestro cum rhomano pontifice : ac princeps no-
ster inuictus Henricus eius nominis octauus / ab
illa sacrosancta sede rogatus / labantibus ecclesiæ
rebus ferre statuisset auxiliū : naues aliquot emi-
sit in mare : quę classem perq̄ potētem / quam Lo-
douicus adornarat / arcerent atq; compescerent.

Quæ quum sibi mutuo occurrissent / reliquis om-
nibus utrinq; bona fortuna seruatis : duæ tantum
(quæ primo cōgressu protinus iniectis harpago-
nibus / ita sunt colligatæ : ut tabulatis igne corre-
ptis / dirimi nō potuerint / triste belli præludium)
perierunt. Hanc naualem pugnam / quum tu ita
descripsisses uersibus / non ut uera falsis inuolue-
res / sed ut rem ferme totam / meris mendacijs fin-
geres / atq; ex arbitrio tuo concinnares nouā : quū
regis nostri pietatē / nomine deprauares inuidiā :
Angliamq; totam uelut foedis fragam atq; periurā
maledictis falsis perq̄ petulanter incesseres / Quū
Herueū plusq̄ Herculeū : mēdacijs plusq̄ poeticis
in mare

in mare deduceres / Quū n̄as naues / quib⁹ equor
intraueras / una tu inuectus Chordigera: parua
comitāte caterua / fret⁹ Herueo bellipotēte disij-
ceres / ac ueluti muscas quocūq; tibi libebat abige
res: plerasq; uero / fluctibus / homo crudelis / im-
mergeres / quas paulo tñ postea Neptunus mise-
ricors incolumes remisit domū / Quū Regētē no-
strā / lepusculi more fugiētem : tu generosus canis
insequeris Chordigera / Quum Chordigeram:
cui remigij nullus usus erat / ualidis remigum la-
certis impelleres: ne tibi periret operosū illud he-
mistichium / Validis impulsa lacertis / Quū Her-
uei clamoso flatu proflares uela / Quum nauis ad-
uersæ ducē / uirū magni nominis et loci præterires
tacitum: idq; ex arte uidelicet / quum Herueū fer-
me facticiū / caneres non fortiter modo / uerum
etiam prodigiose pugnātem / Quum eum in Re-
gētē / in qua nunq̄ pedē posuit: in mediōs hostes
imperterritū intrūderes / Quū Regētē: occupatis
eius speculis: horrenda ædita strage / uictam uin-
ctamque traheres / Quum e uicta naue non satis
obseruatus in uicticem iaceres ardentis flammæ
bolidem / (quæ res fuisset uictis uinctisq; diffici-
lis) Quum Herueum adhuc in Regente relictum
memoria lapsus (quæ res mentiētibus facile solet
obrepere)

Chordige-
ra nauis ex-
rat gallica
quæcū Re-
gente naue
britannica
conflagra-
uit.

obrepere) subito uelut bīcorporeū / in conflagrā-
te Chordigera / medijs in flammis / faceres longis
logis concionātem: non in aliud (opinor) mortem
differens: q̄ ut interea te / uidelicet alumnū Phœbi
fuis aliquando facis uatem uaticinaretur futurū /
Quū Heroes uniuersos in cinerem decoqueres /
meritoq; adeo decoqueres / qui maluerunt exuri
q̄ in Regentem sese transferre quam cœperāt: quā
uictam uinctamq; trahebant / passisq; ad sydera
palmis / Quum Herueum describeres / suis super-
stitem socijs: iam iamq; euolaturum ad superos /
(nimirum quicquid mortale gerebat excocto flā-
mis / maximeq; mortalium / p̄niciosis affectib⁹ /
cuiusmodi sunt ira cum primis et odium) tum de-
mum ita purgatum: diuī opinor Laurētij (ad cu-
ius exemplar fortissimi uiri pectus effinxeras) ex-
emplo prouocatum: captam nauē fingeres / et tot
egregia dēditorum corpora: per inuidiam atque
uindictę libidinem / nullo suo fructu cōcremantē
secum / Quum demum non homines tantū ac na-
ues usq; adeo deuorares ignibus: ut ne deus quis-
piam e machina (quod fieri solet i tragædijs) unū
saltem seruarit incolumem: qui te rei quam decā-
tas ordinem doceret: uerū etiam flāmis illis cor-
riperes / sydera cū cælo cūq; ipsīs p̄ncipibus æquor:
nec

nec illud breui hyperbole / sed pluribus versiculis
accuratissime stolidis, pulchre uidelicet emulatus
Quidum / hoc etiam uincens / q̄ quum ille ab so-
lis equis absq̄ rectore deerrantibus / orbis finxe-
rit incēdium: tu perq̄ scite scilicet / cælum / terras /
ac mare comburas a cōflagrante nauicula / Quum
sic uicto Nasone ferox / Maronem quoq̄ laceffe-
res / et quoniā is effinxerat demissam a Ioue plu-
uiam / quē flagrantem Aeneæ classem respergeret
atq̄ seruaret / tu perditis iā atq̄ consumptis incē-
dio nauibus / imbrem e cælo copiose deplueres / ne
uelut aqua pennis e pumice scaturit: sic ignis ex a-
qua iugiter eructatus / flāmas eiacularetur in cæ-
lum. Hæc ita cum tractares / ipse casu tuum nact⁹
librum: haud scio an etiam tū excusum typis / quū
tam immania portenta uiderem / tam fœda / tam
pudenda mendacia / fictiones tam obscuras / pur-
pureos aliorū pannos / hinc atq̄ inde insutos illi
tuò crassissimo bardocucullo / quibus ne locus nō
esset / habitum totū in eam compositum formā
quā nō sanī esse hominis nō san⁹ iuret Horstes /
uno atque altero epigrammate me significauī / in
narratione tua fidem rerum / in poemate desyde-
rare consiliū / tū plures abs te congestos / q̄ pro
horrei tui modulo alieni farris acervos. Eodem

tempore epigrāma luferam in nostratem quēdā/
quī ut parum tempestiue / sic non admodum felī-
citer / affectabat gallicitatem. Quo ī epigrāmate/
si quid est mordacius / id in rīdīculum recidit affe-
ctatorem / non in Gallos. de quibus / ut maxime
torqueas epigramma / nō aliud excuties dictum /
q̄ q̄ herī / sitis ī ministros paulo duriusculi. Quod
nec uos opīnor admodum diffitemini / et ego si-
cut non insector in uobis / ita quum sui cuiq̄ gēti
sint mores / in illo nostrate displicuit q̄ apud nos
preter consuetudinem nostram : durius tractaret
uestratem. Hæc ego quum illa tempestate scribe-
rem / qua belli fremitu flagrabant omnia / etiā si
quid asperius mihi uenisset in mentem / nō credi-
dissem certe / nec tam iniquum quemq̄ / nec ipsum
te tam improbe fauentem tibi : ut libris in nos de-
bacchatī : tamen exigeretis a nobis / uti ne uersicu-
lo quidē uicissim tangēremini. Quamobrē si ego
prior in te scripsi / puocasse cōuincār : sin tu prius
in nos : quid habes quod isti tam inhonesto facto
possis honeste prætexere ! quum ipse librum epi-
grammate rependerim / tu rursus epigramma iocum
retaliaris / mirum q̄ uirulēto uolumine. Ad
hæc cum ego statim illa mea / rebus non dum pa-
catis luferim / tu nunc tot annis postea / in summa
pace

7
pācē/arctīssīma necessitudīne cōiunctīs regībꝯ/
mīra concordīa conglutinātīs populīs/post san-
cītā sanctīssīmīs utrīqꝯ cæremonijs saluberri-
mam nunc exorīs denīque quī
sopitas atqꝯ oblīteratas similitates renoues/coa-
lescentīa diuellas uulnera / et obductas cicatrīces
refrīces/quī nobis ī os īgeras / fœdas nostrorū
fugas/ dispersas et obrutas classes/īnuidiā/fœdi-
fraga periuriā:quas res īpse fœde confingīs. At/
quī hęc abs te omniā uiderī uīs concīnne fierī/qꝯ
me strenuus uidelicet nūc aggredērīs / quī tecum
sīm olim aliquando luctatus. At cui non perspi-
cuū est / q̄ ridīcule sit factur⁹ athleta:quī prodi-
ens īn palestram / semelqꝯ unīuersos prouocans/
quū forte sit deiectus a quopiā/tādē soluto cœtu
dimissioqꝯ ludo/aliquot post annīs redeat denīqꝯ/
atqꝯ rebus animīsqꝯ omniū īmutātīs/et īn quīd
libet potius q̄ eiꝯsmodī certamīna uersīs/īnopīn⁹
assiliens/antagonistā/quo cū olim luctat⁹ est/de
repente corripīat mediū/prouocatum etiānum
sele clamitās quasi uel prouocet quī puocantī re-
spōdeat:uel īnitū semel certamē duraret æternū
q̄ ridīcule sit īnq̄ eiꝯsmodī factur⁹ athleta: cui nō
ē p̄spicuū:etiāsi fors cōgressu fuerit superior? Qz
si sic īsiliēs:cū huc atqꝯ illuc uerterit sese brachiāqꝯ
h 2 iactans.

iacūs ac tibias/aliōs eiectis pugnis/aliōs calcib⁹
feriat/atq; in his fortassis etiā prioris ludī agono-
thetas deniq; ubi diu frustra sese torserit:quū p-
sternere nō possit aduersariū: ne frustra pcessisse
uideatur/in uultum conspuat/crapulaq; ac sanie
totum ebrīo eiecta stomacho conuomat / itaque
gestiens/tanq̃ re praeclare gesta discedat/egregi-
um scilicet triumphum in ganeis ac popinis actu-
rus/hiccinē palestrita coronādus? an dignus po-
tius fuerit / cui talos aliquis et crura perfringat?
Iam quis non uidet Brixī q̃ tu sis huic athletæ si-
milis: q̃q̃ hoc fortasse dissimilis / q̃ non athleti-
co certamine/ totam gentem nostram: sed hosti-
bus prouocasti conuicijs/nisi forte cōtendas p-
iurium non habendum pro contumelia/ quod si-
mile est ac si disputes / asinum non habēdum pro
quadrupede. Qua in prouocatione/quum ego te
cum uno atq; altero telo/ sed exarmato / non tam
dimicarem q̃ luderem(Nam is uidebare quem nō
esset operæ precium ledere)tamen nescio quo pa-
cto (ut facile penetratur pustula) tanto cum do-
lore ictum recepisti:ut nunc demū tot elapsis an-
nis/toties facta firmataq; pace/ tam multis mo-
dis constabilita concordia/tam necessaria iunctis
affinitate principibus (quæ res una debuit inter
utriusq;

utriusq; populos pristinas omnes similitudines tolle-
re) tu tamen: tanq̃ neque prior prouocasses: et ad-
huc duraret bellum, in me repete rursus insurgas/
et omnibus in amorem/amicitiam/societatem: ac
iam quoq; hospitalitatem mutuam intentis / ho-
stilibus armis inuadas: et telis non acutis admo-
dum sed (quod amplius est q̃ inter homines non
omnino barbaros ac syluestres belli iura permise-
rint) impetas uenenatis: nō stupide minus q̃ im-
probe clamitās interim/te prodire prouocatum/
tanq̃ responsurus esses ad ea / quæ nos in te dum
tibi responderemus inieciimus: quæ certe fuerunt
eiusmodi: ut ea respondendo non possis quan-
tumlibet sudaris effugere. Quod quū uerum esse
sensisses/sic instituisti libellum tuum: ut tuam de-
fensionem timide ac uelut obiter attingens / to-
tus in me confodiendum conuertereris/qua in re
quum quicquid tibi uirium fuerit intēderis/quid
aliud effecisti deniq; / q̃ ut effutitis infacetis face-
tīs/euomito furiali ueneno / me tandem quū nō
potuisti ledere/nē nihil egeris perspuisti? atq; ita
dum discessisti uictor ac triūphatore egregius?
Verū in me q̃ lepide dicax fueris mox uidebimus.
Interea pensitemus isto tā operoso libello: in quo
elaborando plures perdidisti dies / q̃ liber habet

iactās ac tibias/aliōs eiectis pugnis/aliōs calcib⁹
feriat/atq; in his fortassis etiā prioris ludī agono-
thetas deniq; ubi diu frustra sese torserit:quū p-
sternere nō possit aduersariū: ne frustra pcessisse
uideatur/in uultum conspuat/crapulaq; ac sanie
totum ebrio eiecta stomacho conuomat / itaque
gestiens/tanq̃ re præclare gesta discedat/ egregi-
um scilicet triumphum in ganeis ac popinis actu-
rus/hiccinē palestrita coronādus? an dignus po-
tius fuerit / cui talos aliquis et crura perfringat?
Iam quis non uidet Brixī q̃ tu sis huic athletæ si-
milis : q̃q̃ hoc fortasse dissimilis / q̃ non athleti-
co certamine/ totam gentem nostram : sed hosti-
libus prouocasti conuicijs/nisi forte cōtendas p-
iurium non habendum pro contumelia/ quod si-
mile est ac si disputes / asinum non habēdum pro
quadrupede. Qua in prouocatione/quum ego te
cum uno atq; altero telo/ sed exarmato / non tam
dimicarem q̃ luderem(Nam is uidebare quem nō
esset operæ precium ledere)tamen nescio quo pa-
cto (ut facile penetratur pustula) tanto cum do-
lore ictum recepisti:ut nunc demū tot elapsis an-
nis/toties facta firmataq; pace / tam multis mo-
dis constabilita concordia/tam necessaria iunctis
affinitate principibus (quæ res una debuit inter
utriusq;

utriusq; populos pristinas õnes simultates tolle-
re) tu tamen: tanq̃ neque prior prouocasses: et ad-
huc duraret bellum, in me repẽte rursus insurgas/
et omnibus in amorem/amicitiã/societatem: ac
iam quoq; hospitalitatem mutuam intentis / ho-
stilibus armis inuadas: et telis non acutis admo-
dum sed (quod amplius est q̃ inter homines non
omnino barbaros ac syluestres belli iura permise-
rint) impetas uenenatis: nõ stupide minus q̃ im-
probe clamitãs interim/te prodire prouocatum/
tanq̃ responsurus esses ad ea / quæ nos in te dum
tibi responderemus iniecimus: quæ certe fuerunt
eiusmodi: ut ea respondendo non possis quan-
tumlibet sudaris effugere. Quod quũ uerum esse
sensisses/sic instituisti libellum tuum: ut tuam de-
fensionem timide ac uelut obiter attingens / to-
tus in me confodiendum conuertereris/ qua in re
quum quicquid tibi uirium fuerit intẽderis/ quid
aliud effecisti deniq; / q̃ ut effutitis infacetis face-
tijs/euomito furiali ueneno / me tandem quũ nõ
potuisti ledere/nẽ nihil egeris perspuisti? atq; ita
dum discessisti uictor ac triũphator egregius!
Verũ in me q̃ lepide dicax fueris mox uidebimus.
Interea pensitemus isto tã operoso libello: in quo
elaborando plures perdidisti dies / q̃ liber habet

uerficulos quāto cum artificio quæ tibi sunt ob-
iecta/dilueris. Ego igitur quum in te taxassem a-
liā furto subrepta ueteribus / alia perabsurde tra-
ctata/omnia deniq; sic abs te narrata/ut neque in
rebus ueritas esset / neque in uerbis fides: ad pri-
mum sic respondes tanq̃ ego sim criminat⁹ q̃ tui
uerficuli nimis redoleant antiquitatem: a quo ego
crimine (ne quid excusando te torqueas) facile te
absoluo. Nam q̃ idē crimen alibi rursus attingēs
obiter/rursus dissimulas obiectum furtū / rursus
uelut obiectam emulationē defendis / ac nō con-
tentus si reprehensione careas/laudem etiam ab re
tam illaudata uendices / q̃ ita uidelicet ueteres e-
mulatus sis / q̃ eorum assidue uestigijs inheferis/
q̃ Herculi deniq; clauam e manibus eripueris/nō
potui hercle sine risu legere/e facto tam pudendo
tam magnifice uendicatam gloriam. Nam quum
omnia pessime sis imitatus / quum aliorū uel he-
mistichia uel integros uersus/uno interdum uer-
bulo male cōmutato/interdum ne cōmutato qui-
dem/ passim usurpes p̃ tuis / hoc non est opinor
emulari Brixi/ sed cōtaminare/fœdare/polluere/
hoc non est Herculi clauam ui eripere/sed reposti-
tam furto subripere. Qz̃ negare non possū quin
hoc

hoc sit ueterum inherere uestigijs. Verum enim-
uero Brixī nimis inheres importunæ / quum sic
inheres uestigijs: ut eorum decutias calceos / qui-
bus tuos pedes haud quā æquales / obuestias.
Nec tibi satis patrociniū fuerit / si quid tale de se
dixit VERGILIUS / quale tu de temet iactas
(Neq; enim cuiusque est Corynthus petere) Il-
le de se dixit / quod abunde præstitit: tu de te glo-
riaris in eo / quod præstare non sufficis / nisi simile
putes esse pereūtes ENNII uersiculos / VER-
GILII poematis æternum uicturis inserere / et
æternos VERGILII uersus tuis infulcire pe-
reūtibus. Illum aliorum carmina interclusisse me-
lioribus / Te splendidissima quæque uetustiorum
sordibus immiscuisse tuis. Illum sic certare cum
græcis ut ubique sese parem probet / plerumque /
etiam superet. Te cum latinis congressum non
hoc agere: ut emuleris aut certes: sed ut ex insi-
dijs aliquid auferas / quod in tuam suppellecti-
lem cōferas integrum / si clam fore furtum speres
alioq; uelut equi furtiui caudā atq; aurículas am-
putes: aut uel deformato possis uti poti⁹ q̃ careas.
Qua in re adeo te idustriū præbes ac plane frugī fu-
re: ut frequēter ne uel hemistichio alieno cōtineas
manum

manū / si quod tibi uideatur eximie bellum / mire
absurda commenta / fictiones ineptissimas : quas
locus aut res neq̃ petit / neque patitur / a cælo ad
terras usque : sed quę neq̃ cælum (quod aiunt) ne-
que terram attingant accersas. Qz si in explican-
da pugna / si tempestate representanda : uel si quid
aliud erit eiusmodi / ueterum quępiam proponas
emulādū tibi : sic illi⁹ uerba pleraq̃ / sic uersus ple-
rūq̃ totos / i uersus inculcas tuos / sic quicq̃ d uari-
aris / immutas in deterius : ut si quis parteis confe-
rat seorsū : hinc nihil illi similis : hinc ille ip̃e uidea-
ris. Sin utrinque simul contempletur totum : tum
uero uideri possit / ira quapiam superiorum / mira
methamorphosi pulcherrimus heros quisp̃iam i
ridiculum commutatus simium.
Ergo quum obiecta tibi tua furta / ratione tam e-
legante nepe dissimulatione diluisses / ad tam pu-
denda mendacia (quibus Chordigera tua nō ali-
ter scatet q̃ cadauer uermibus) uelut Aiakis clipe-
um aut Palladis ægida poetices opponis priuile-
gium / quo uidelicet historica lege tradendæ ueri-
tatis eximitur. At ego profecto Brixi ut poeticen
augustam sane ac perq̃ liberam / diuam / non adeo
angustis limitibus obsepserim / quin ut uerborū
ita rerum quoque fingendarū detur licentia / mo-
do

do sumpta pudēter/ita plane non patiar: ut quid-
libet impudenter ementiens: idemq; tractans ab-
furde/ totam rerum seriem/ atq; adeo summā in-
uertat atq; demutet. Quā si alioqui statueris/ om-
nibus prorsus hīstorię legibus tam absolute libe-
ram: ut et debellasse cantitet/ qui nō conflūxerint/
et uicisse pronūciat/ qui uicti sint/ hostesq; fugas-
se/ qui fugerint: iam nō Dīdonis tantum miserā-
da fata (quæ tu pro fictis affers) irriserimus (quæ
nescio an satis confutata: certe trahūtur in dubiū
non sat indubitatae fīdis a uthoribus) uerū etiam
falsa esse bella omnia/ falsa fictaque coniūgia/ aut
Aeneam certe a Turno / Turnum a Pallāte supe-
ratum / omnia deniq; cōtra gesta/ q̄ sunt a Maro-
ne tradita/ crediderim⁹. De Vergilio uidelicet ac-
cedentes tibi: de Homero uero Dioni hominī tā
īfenso poeticę: ut totum Troianum bellum con-
tenderit atq; ipsam propemodū Troiā/ figmē-
tum esse Homericum: idq; obstinate cōtenderit/
īfinitis uictis argumentis. Quod non alio con-
silio fecisse uidetur/ q̄ ut id ipsum īfensus ageret/
quod agis nunc ipse propitius/ hoc tātum diuer-
sus/ quod quam rem ille studio conabatur / ut ne-
mo poetas haberet in precio/ hoc tu procures im-
prudēs/ nō faber fabro inuidens: sed artī prorsus

ipsi suam inuidens gloriam / ipsiq; adeo tibi tuā /
si quantus habere postulas tantus uere uates es /
cui an non præcipuam gratiam decusseris / si
nemo sua facta dignabitur poeticis uersibus cō-
mendari memoriæ? Nemo certe dignabitur / qui
mentem habeat / qui quidem habeat persuasum /
habenda pro fictis omnia / quæcunq; poeta cecī-
nerit: idq; eo fatente ipso cecinit.

Cæterum hac in parte (ut uere tecum loquar ac li-
bere) non unus es / qui res nobiscum gestas a uo-
bis: si non falso recenseas (nam id dicere apud tam
teneras aures religio est) at certe nimirum recen-
seas libere. Prodiit opusculum Pillei Turonensis
satis canoris uersibus. Nā reliqua libēs prætereo /
ne is quoq; se prouocatū clamitet. cuius in libello
tamen quisquis aduerterit / in re narranda / q̄ pas-
sim utatur Brixiana poetice / q̄ honoratis titulis /
nostram exornet Angliam / q̄ uenerandis epithe-
tis / inclytas honestet Hispanias / is opinor certe
iudicabit / si quis Pilleum / aut Hispanus / aut An-
glus / non tātum epigrammate remorderit / nihil
habiturum causæ Pilleum / cur se queratur lacessi-
tum esse / quum prior læserit. Qz si quis tam in-
iquus esset usq; / ut contra sentiat / non dubitaſsem /
uel ipse eam subiſſe calūniam / si liber olim mihi
uenisset

uenisset in manus. Nunc uero non est consiliū an-
tiquatis amicitia noua simultatibus tumultuari
de integro. Quamobrem omisso libro / titulū tan-
tum proponam / cum ut ex ungue liceat estima-
re leonem : tum ut si cui libeat legere / nomen ha-
beat saltem / quo uestiget librum. Is ita inscriptus
est. De Anglorum e Gallijs fuga / et Hispanorū
e Nauarra expulsiōe. Quis non uel absq̃ cribro
diuinet facile / cuius farinae reliquus fiet liber / quū
istiusmodi furfuris legat titulum / qui cū reliquo
libro tā concinne concinīt / q̃ ab historia tota dis-
cordat. Nam quis nō rideat / q̃ Anglos prelio iā-
ctat e Gallijs esse fugatos : quos opinor satis cō-
stat (ut nihil amplius dicam) certe non fugatos e
Gallijs / q̃ si fugatos sentit ab Aquitanis / quo-
modo fugari poterant ab hijs / cum quibus / nec
eo uentum est / ut liceret congregari : At istud mul-
to adhuc magis insigniter est ridiculum / q̃ His-
panos buccinet Nauarrae possessione depulso /
qui Nauarram tum ingressi / perpetuo post pos-
sederint / hodieque possideant. Sed donentur ista
poetice qua Pillei musa / quod ad fictiones atti-
net / ita belle refert tuam / ut nusquam terrarum
sit / simia simiae similior. Quin et is opinor
hanc obtūdet poeticen / per quem haud ita pridē

Parisijs excusus est fasciculus temporū/ uere com-
burendus fasciculus: ut in quē cōgesta sint lingua
quædam/ quæ nisi noster princeps tam bene sibi
conscijs esset: ut se suaq; facta non dubitet clari-
us latiusq; testata: q̃ ut sint obnoxia latratib⁹ in-
uidorum/ potuissent aliquem fortassis ignem in-
ter duos populos accendere. Nam ei libello cum
alia quædam nuper indita sunt seditiosa menda-
cia/ tū coronis adiecta multo seditiosissima: qua
legitur princeps uester/ iam ab hinc biennio fuisse
moturus aduersus turchas / nisi ei fuisset infideli-
tas regis Angli suspecta. Quis hæc ferat/ qui no-
rit/ neq; de tali expeditione tū fuisse cogitatū uo-
bis/ neq; quenq; aut min⁹ fuisse suspectum prin-
cipi uestro q̃ nostrum: aut qui minus commiserit:
quare suspectari debuerit. Iam quid illo scriptore
uel dici uel fingi potuit impudentius / qui uestra
lingua perscripsit Iacobum Scotorum regem/ in-
terea dum rex noster in armis esset in Gallia/ Bri-
tanniam ingressum/ rebus feliciter gestis/ ingente
cum gloria sese recepisse domum: nec reuerit⁹ est
scriptor improbus / totius orbis cōscientiam: qua
satis superq; cognitū omnibus sciret esse mortali-
bus/ fusos fugatosq; scotos/ ipsum regem cum to-
ta fere nobilitate peremptū/ corpusq; eius q̃ mo-
reretur

reretur christianæ communionis expers/insepul-
tum iubente pontifice tot annos adseruatum.
Hæc atq; alia quædam eiusmodi/quum huc sub-
inde proficiscantur istinc / tamen postq̃ tam alta
pax coaluit/maluimus conticescere/patiq; potius
ingestas indies contumelias/q̃ cū aliqua animo-
rum offensione regerere / simul sperantes fore/ut
Paulus Emilius/tam sanctus et incorruptus enar-
rator historiæ/ut iureiurando putes obstrictum:
tam elegans ut nisi recentiora rescriberet / uideri
possit haud infimus antiquorum/res utriusq; po-
puli (quas quidem inter se gessere) sincera fide sit
aliquando traditur⁹ posteris. At tuus liber/quā-
do mihi iā tū in ipso rerum tumultu fuit oblatus/
haud quāq; existimaui maioribus uictimis expiā-
dum piaculū/si librū eū / quī et tam acerbus esset
et impudenter mendax/epigrammate saltem per
ludum iocumq; perstringerem. Et tu tamen quī
(ut es undiq; mire facetus) ludis in dominationē
meam/nisi quī te attigerim/me uicissim tangi pa-
terer/quum totam gentem meam et conuitijs im-
probis et mendacijs impudentibus prior exagi-
tasses / tam indigne tulisti / uel ioco contra tangi
sacrofactam maiestatem tuam: ut annos aliquot
in hoc unum totus perdiis ac pnox incubueris/

ut aliquando posses accurato uolumine cum epigrammate plusq̃ extemporali conflagere. Quam in re quum duo tibi proposueris: primum/ut tua defederes/deinde ut inuehereris in mea / alterum tam præclare præstitisti: ut ex his/que tibi obiecta sunt/alia dissimularis/alia non intellexeris/illud uero/quod maius erat/q̃ ut præterire/notius/q̃ ut dissimulare/uerius/q̃ ut euitare potueris/ tñ diffinitione declinasti cōmode: ut quicquid ego te mentitum argueram/tu non mentitum quidem te / sed finxisse contenderes. Quamobrem quum hoc congressu sentiam tam acutum esse te/ut tenebræ bipenni / fictum a falso disseces/hoc est/ita temet erroneo mendacio explices/ut implices ultroneo/haud amplius tibi molestus fuero/quam hac sane parte peruiceris: modo hoc unum inter nos cōueniat/quod aliqui iuratis euincā testibus: q̃ abs te exusti/adhuc supersunt tamen/tuasq̃ fictiones arguunt/atq̃ derident/ conueniat inq̃/excepto dūtaxat hoc uno / quod unum poteras uno clausisse uersiculo/nēpe q̃ duæ nauēs incensæ sunt/cætera quæ uolumen tuum tanto decantat hiatus/esse abs te ficta omnia. Nunc igitur a tuis castris ita reiectus/atq̃ depulsus/impellor ad mea tutanda refugere. In quibus horreo / ne tam acrem hostem / tam indigne prouocatū.

uocatū/tam capitaliter offensus/tam recente uic-
toria ferocientem / ab suis usq; munitionibus/a
me tam ignauiter oppugnatis/ab illo defensis tā
fortiter/ad mea usq; castra me persequētem/quæ
ego tā effusa fuga repetiuerim/ nequeam sustine-
re. Quod quo magis exhorreā/machinæ illæ tuæ
me commouent: quibus in me tam ualide nō ista
torques minutila/quæ quum cōijcerētur in te/ne
declinare quidē ferme dignatus es ueterū cōpila-
tos uersus canoris nugis insertos:ingenij stuporē
tenuib⁹ uerborū bracteīs(p quas pellucet totus)
obductū:et(quā laudī quoq; ducis tibi modo uo-
cetur fictio)mendacissimā petulantia: sed barba-
rissimos/ac solcecismos/et nō satis consistentes syl-
labas:res bone deus/q̄ atroces/q̄ impias / q̄ (si cū
illis conferantur)imanes. Nam quæ re obiectas
ista sūt,cæterū uerbis et cōuiciis meris/stultū/in-
sanū/furentē uocas: idq; pl⁹ / q̄ cēties:sed ea cōui-
cia sūt Mopsopij sales tui/i hoc adhibiti/ut insulsū
p se libellū talī cōdimēto reddas insulsiorē. At syl-
labis illis et solcecis onino me fortiter oppugnās/
ac stringis. Sed est adhuc Brixī qddā/quo me cō-
stringis durius:uerū tu pfecto præter equū ac bo-
nū durior:q̄ nō oppugnasse cōtent⁹/postules præ-
terea/q̄ me armorū genere defedā ipse præscribere
ita

Ita pro imperio iubes: ne quid ex hijs/ quæ tu im-
pingis mihi/ reijciam in Frobeniũ. Qua in re uide
q̃ sis inciuilis / atq; adeo iniustus etiam: qui quũ
scires opus impressum esse Basileæ/ quũ ipse mo-
raret in Anglia/ nec dubitare possis/ quĩ eo tem-
pore fuerim occupatior/ q̃ ut mihi liceret/ e Lon-
dino Basileam/ quotidie bis transcurrere/ quicq̃d
errati tamen inueneris in opusculo / potius q̃ ex-
cutori quicq̃ imputes/ omnia impropere malis.
authori.

Enimvero si legem/ quam i me tulisti/ ferre debes
et ipse/ futurum non dubito/ quĩ si quid tuorum
posthac excudatur uspiã/ ubi tibi non sit accessus
ad impressorũ prelum/ satis in te nobis huiusmo-
di ministrabis telorum / qualia nunc in nos tanq̃
uno quoque plane transfixurus/ intorques. Cuius
rei satis insigne documẽtum hic ipse quoq; libel-
lus exhibet: quo mihi tam ferociter aliena impin-
gis errata: ut interdum etiam impingas tua / qui
quum excuderetur adfistente te / et subinde rap-
tas a prelo formas reformãte/ tamẽ absoluto uo-
lumine/ si non aut tute librarij lapsus emẽdasses/
aut alius quispiã tuos / futurum fuerat/ ut erro-
res neq; pauciores/ neq; minus ferẽdos/ tuus ha-
beret liber / q̃ quibus nunc insulse sic insultas in
meo.

meo. Quā ne nunc quidem/ita repurgasti/tuum
quā hinc atq; inde neuos aliquot quouis foedio-
res polipo reliqueris.

At ego hac in re sic meam causam tutari possum/
ut nec in Frobenium quidem ullam culpam deri-
uem/etiamsi ipse literis ad me datis/a suis cessatū
operis fatetur/ac pollicetur sese diligentius excu-
surum denuo. At ego certe quicquid esset/etiam/
si corrupta quædam sine mea culpa uidebam / illi
tamen protinus imputare non poteram / cōscius
exemplar a me nullum/quod sequeretur accepisse
Frobenium: neq; enim eorum ego carminū / præ-
ter ea/quibus regis auspiciā ueneratus sum/eaq;
quibus in te luferam: uel edidi fere quicq; / uel ede-
re adhuc decreuerā. Quod si uel amici mei/uel pu-
erī sibi describere libellum/aut apud me seruātū
negligentius/aut apud quempiā fortasse/cui non
in hoc credideram/ atq; ita contigerit / ut quibus
liber adriserit/ putarint euulgādū/ neq; miri quic-
q; est/ si aliquid mēdarum substruxerit scriptor/ a/
liquid adstruxerit typographus/ exēplari uideli-
cet usus/ et corrupto nō nihil / et fortasse pplexo.
neq; equum ipse feceris/ si uitiū uertas mihi/ quic-
quid alienus uspiam uel error uel incuria peruer-
terit/ atq; ex alienā imperitia/ me cōdēnes in scitię.

silogmos

d

Nisi

Nisi protinus pronūcies illiteratū/et doctis prorsus omnibus explodendum/si quis indiligentius occluserit literarum suarum capsulas.

Quod si dubitari non potest / quin alienis mēdis infect⁹ sit liber/utpote et excusus typis/et ante nō ab uno transcriptus / haud facile adducor/ut credam:quin et ipse me tacitus absolvas apud te/de quibus apud alios / tā aperta calumniā traducis/ sin tibi penitus infederit fixa / atq; offirmata sententiā/quicquid inemendatū reperisti/uicio prorsus id cōtigisse meo:quid aliud/ q̄ laterem lauem/ si tibi me purgare contendero. Vide ergo/ q̄ ciuili-
liter agam tecum. Etenim q̄q̄ (ut uides) possum apud æquos optinere iudices:ut quæ mihi impingis/eorum pleraq; deriuētur in alios (nisi quæ res nulli unq̄ libro contigit / nusq̄ ut typographus/ nusq̄ scriptor errauerit / id nunc demum cōtigisse uideatur meo) Tu q̄q̄ in quibus:ut certissimis exultas maxime / in his te uel calumniari maxime/ uel certe maxime falli / certissimis mihi liceat argumentis euincere/ partim productis authorum testimonijs / quibus erit perspicuū recta esse plurima:quæ reprehendis / partim prolati illis ipsis chartulis/ quibus olim ædidimus pauca illa/quæ diximus / quibus liquido constiterit / aliter a me
composita

composita quædam/et ædita / aliter post excusa
Frobenio: siue id exemplaris cuiusdam perplexi-
tate cōtigit: siue euenit incuria: siue e meo descri-
bētī libro/ placuit scriptori quīdpiam / quod ipse
interlito uersu mutaueram: quis enim satis diui-
nare possit/ q̄ multis casibus irrepat mendū / aut
qua fortuna propemodum omnib⁹ obtingat au-
thoribus: ut uetustis etiam collatis exemplaribus
lectio nōnunq̄ uariet? Qz q̄ hæc ut dixi possum/
ego tamen Brixī quandoquidem tu iam ciuilitē
temet in te tuēdo gessisti/ ut in eam rem nihil fere
prorsus attuleris / quod quidem ad rem p̄tineat:
seu te ingenuus quidam sic obstupescit pudor/
ut non posses cogitata proloqui: seu festinatione
præpeditus es obiurgādī mei/ statui tecum simi-
li contra ciuilitate contendere: et quod ad errata
pertinet huiusmodi defensionem meā in presente
prætermittere: utpote cum erga te inutilem / cui
nullo posset unq̄ pacto satisfieri / tū erga cæteros
omnes minime necessariam/ quorum ego neminē
fore suspicor / cui tu persuaseris / ea mihi prorsus
imputanda/ quę taxas: sed lector equus haud du-
bito/ quin q̄d uis potius cōminiscatur ex sese/ q̄ ut
me præsumat tā insigniter insciū/ ut neq̄ positionē
in carmine / neq̄ solēcismū in sermone cognoscā.

Quod si mei lapsus esse uinceretur maxime/tamē
quādo ipse librū nō edidi (quę res manifestior est/
q̄ ut liceat tergiuersari uel tibi) quo iure possis ob-
ijcere/si quid adhuc meditantī subductum est at-
q; uulgatū ei/qui dicere possit illud Quidij:emen-
daturus/si licuisset eram? Quo mihi uersu/si cuiq̄
aliq̄/meritissime licet uti: Nam ego totum librum
preterea/quę iam olim edideram/pressurus eram
perpetuo:ut qui nec illa ipsa fueram editurus/nisi
literationib⁹ q̄ ipse sum/magis adrisissent q̄ mihi:
cui nihil meorum unq̄ falsum uisum est admodū/
nisi q; nūc ex tua bile sentio aliquid habuisse salis/
quo frictus es. Q; si librum aliquando publicare
statuissem/certe quędam immutassem/non q; er-
rorem syllabę tam ualde magni penderē/q; essent
aliqua minus aliquāto seuera q̄ uellem. In syllabis
uero si quid hallucinatus essem / quanq̄ non fuis-
sem grauatus emendare:tamen in una fortassis et
altera / non nimis anxie me torissem / presertim
sicubi commode mutare sine sententię dāno non
possem:quandoquidem non eos dūtaxat autho-
res/qui tanto te doctrina superant / quanto tu il-
los superbe despicias : uerum uetustissimos quoq;
nō usquequaq; seruasse reperio/eodē tenore sem-
per easdem syllabas/ qua exrenatus est nimirum
aceruus

aceruus ille communium. Postremo uel eo min⁹
hæc me remordet cura / ne quis ea putet mea esse
omnia/quæ tu carpsisti/quod in his ipsiſ uideam
nonnihil eiufmodi/ut q̄q̄ non ſit meum, tamen p
meo me non puderet agnoſcere: Neq̄ quicq̄ du-
bito/quin cuiq̄ interlegendum ſuccurrant exem-
pla/quibus eorum pleraq̄/quæ tu pro ſolœciſmiſ
in nos adnotaſti/reperiantur pure puteq̄ latina.
Porro futurum deniq̄/ ut ſi quid reprehēdiſti re-
ctius/id in me tamen certe non poſſis impingere/
qui nec aderam caſtigatiōi/nec exemplar / unde
excuderetur exhibui / nec librum proriſ edidi.
Cōtra uero/in quibus ipſe aut deciperis aut calū-
nariſ ultro/quæ ſunt haud dubie ſupra dimidiū/
temet ipſe traduxeris/uel ignoratiæ uel ſycophā-
tiæ/utrobq̄ certe inſignis impudentiæ / qui tam
ſuperbe/tam nulla cauſa / tam longo tibi expenſa
tempore/ad eum ſcribens/ quem iam ſecundo p-
uoces/atq̄ ad inquirendum in te quoq̄ arrogans/
ac ſecurus excites:tamen tã multa/quæ recta ſunt/
uel imprudēs per inſcitiā/uel per inuidiā pru-
dens/reprehendas. At tu quum hunc ad modum
ſtrenue mea ōniā uelut uno deſlauiſti ſpiritu / de
te ſecurus/et meras efflans gloriā:iubes ut excu-
tiam uiciſſim tua/nimirum certus, ita tibi pulche
d 3 instructa

instructa omnia/ ut ne Momus quidem/ uel syllabam possit inuenire/ quam uellicet.

Ego pfecto Brixii: multo uelim libētius eos libros excutere/ e quib⁹ aliqd excuti possit boni. Qzq̄ et hūctū etiā si nihil inde frugis uel expectaui uel reperi/ tñ quoniā in me scriptus est/ eo legi studio-
sius/ q̄ quę mutari cōueniat/ quæ uel amicis interdū cōmēdat amor/ uel ne qd offēdant/ obticēt/ ea plerūq̄ solet inimicus irat⁹ effundere. Itaq̄ sic at-
tētus legi/ ut quo tu me uocas (nēpe uti in syllabis excutiēdis essem curiosus) eo nusq̄ respexerim / si qd uero inesset rerū / id certe nō indiligēter expē-
derim. Et tñ quātūuis abhorreā ab eo / ut ociosus occuper aucupio syllabarū/ certe monosyllaba illa mēs/ quam in Chordigera desyderaueram / i An-
timoro quoq̄ sedulo quæsitā / nec mihi tantum quæsitā/ sed multis/ adeo nusq̄ inuēta est/ ut libel-
li titulus etiā si breuis: tamen uideatur omnibus dimidio longior esse q̄ debet: opusq̄ tuū nō An-
timoron appellandum: sed Moron: eoq̄ iustius/ quo tu insulsius in meum nomen affectas haberi falsus / quasi nō i Hermolaū Barbarū fortuna de-
derit hoc scurrādī gen⁹/ uel impense barbarus/ et in Thomæ Morī nomē Germano Brixio/ q̄ uere germaneq̄ Moro sit/ uere germaneq̄ germanus.

Eum

Antimor⁹
nomen li-
belli Bri-
xij/ quem
sine mēte
nuper es-
misit.

Eum ego librū: quū perq̃ attentus inspicerē nihil
aliud uidi q̃ delīra cōuicia: quæ uel recte scripta
reprehenderēt/ uel mihi alienos lapsus obijcerēt:
uel tuum caput recta repeterēt. Porro multa tam
belle cōpetebāt in me / ut potius quadrare uideā-
tur in quēlibet. Latratus audio plusq̃ caninos: sed
elatratos ianiter. morsus plusq̃ rabidos/ sed qd te-
met unū mordeāt/ uir⁹ plusq̃ uipereū: sed unī tibi
noxīū. Quę quū sint eiūsmodi/ nō miror admodū
uererite/ ne forte nō sustīneā legere/ q̃ nemo certę
durare q̃at: ut p̃legat nisi hęc oīa (q̃ Brixij lepor ē)
amēnis cōdulcarētur deliriis. Quæ mihi tā uehe-
mēter in Morico isto adrident Antimoro: ut quū
primū mihi dabiŕ ocīū sim curatur⁹ / ut accurati⁹
aliquāto/ q̃ nūc excusus est excudatur denuo/ for-
tassis et illustretur cōmētariis. tantū abest/ ut isti
glotię tuę inuideā/ qua tibi factus uidere deus / si
Morī dispuibile tibi nomē exsibiles/ ac uenerabi-
le nomē Brixij libro isto tā elimato/ tam erudito/
tā lepido/ tā festiuo/ tā sacro deniq̃ ęterne cōsecre-
ris infamię. Cui⁹ libri dotes admirandę / ne quid
oscitantē forte lectorē lateant/ nos exempli causa
quasdā indicabim⁹ / ut his ueluti stimulis excita-
t⁹/ peniti⁹ in librū penetret: atq̃ aduertat attēti⁹/
q̃ lepidi ioci/ sales/ delitię/ mel/ et saccarū/ ac plane
lacteum

laeteum suadele flumen ex amne gallo scaturiat.
Exordiar igitur: unde tu exorsus es ab endecasylla
bis illis/ quos scripsisti Macrino. In quibus tanq̃
in operis frontispicio insignem stuporis tui titu-
lum prescripsisti. Nam quum initio Macrinu stē-
torem tibi fecisses Homericum / eūdem etiā Ne-
storem/ olim poetam optimum / iam uero et ora-
torem derепente prodeuntem/ tam uenustum/ tā
uehementem: ut sua suada/ cui tot charites/ tot le-
pores/ Venus afflauerat/ ita quolibet tuum p̃pel-
leret animum/ ut illi reluctari nō possis/ flagitātī/
uti q̃ primum exiret Antimorus/ eoq̃ ipsius auf-
picijs uolumen emiseris/ cuius hortatibus nō ua-
luisti resistere / paulo post oblitus tui/ negas eum
unq̃ flagitando atq̃ orando extorquere potuisse/
ut elephantis ille praeclarus partus eaderetur ante
completum nouennium. Verum ne Venus inuēti
tui deperiret tibi/ libellum tam uenustum subpri-
menti diutile: quādo scōmata/ nisi statim retorta/
non habent gratiam/ coactus es p̃perare/ et quo
libellus aduersus epigrāma posset subito paucis
annis exire/ necesse tibi fuit / singulis fere biduis /
singulos uersus absoluere. In quibus quū ne tātu-
lum quidem tibi suffragetur ingenium: ut uel pri-
mam paginam potueris eo tenore progredi/ quā
tibi

tibi statim tam insigniter excideres / ac memoria
lapsus / ipse sic pugnares tecum / ut quem tam po-
tentem oratorem feceras / qui te in suam sententi-
am impulerit / eundem proximo fere uersu diceres /
nihil persuasisse / cuius impulsu librum te scripse-
ras edere / quando uidelicet non potuisti tam mellitæ
suadellæ resistere / eum protinus affirmares / nunquam tam
commode potuisse dicere / ut librum tibi possit e-
licere. Quam igitur quod dicebam Brixii in ipsis of-
fendas foribus / et tam diu limatis / ac relimatis uer-
sibus / tam longo labore / non alia scribas deliria / quam
quæ subito solent effutire moriones: quis non as-
sentiat illis uersiculis / quibus lectorem tibi uelut
uoluptatis illecebra concilians / promittis ei par-
uo e carmine sedulo legenti magnam demum uo-
luptatem fore? Erit haud dubie / nisi quis adeo sit
agelastos: ut ne ad id quidem rideat / quo uno fere
mouent risum hi / quibus natura negauit inge-
niū: nepe nihil ut dicant quod consistat secum: sed
diuersa omnia / atque pugnantia / tanquam uigilantes
somnia. Quam non dissimulabo esse quidem: qui
putent non esse stultum istud / sed nasutum tanquam
lepide uolueris irridere Macrinum: quem tam dul-
cem oratorem / tam uehementem facias / ita deni-
que tibi uim adferentem sua suauiloquentia ut quod

unum tibi uenusta illa suada suadeat / persuadere
non possit. Ego certe non ita suspicor. Nam et is
uidetur Macrinus esse / qui tuo sit amore dignior:
quā quē ridere debeas : et reliquus liber ad diuer-
sam longe uirtutem propius q̄ ad eiusmodi uasfrī-
cies accedit / eoq; causa non erat cur arte sic labo-
reres tegere / q̄ diu tibi tuus liber hēsit in manib⁹ /
nam ut scōmatib⁹ gratiam deterit mora / sic istius
generis omnia / tēpus et labor cōmendant admo-
dū. Nā si quid dicas insigniter stolide / id quo ma-
iore conatu parturieris / eo pepereris gratius.

Quin mire facetum et illud / quod ueritatē quoq;
tuis mendaciis asseris iterato mēdacio / dū rursus
Herueū seruātē facis patriam / rursus uictorē tua
tuba buccinas / rursus nostras rates agitantē uex-
antemq; decātas / quæ tam uera sunt omnia q̄ tu.
Iam uero probatio / quā adfers / mirifica est. Ais
enim ea quæ narras / Anglorū testata funeribus.
Si aliorū funera loq̄ris / q̄ qui in Regente perierūt
tam uera sunt illa funera / q̄ uera fuit illa uictoria /
sin eos exprobras peremptos / quos Regentis in-
cendium absumpsit / non adeo stultus sum (quan-
tumuis tu me stultum uoces) quin tuū istud acu-
mē sentiā pistillo quouis obtusius : quo sic nobis
exprobras exustā nauē / quasi dū arderet nostra /
uestra

uestra interim alserit / aut quasi eo uictorē probes
Herueū / q̄ etiam prior arserit. Hoc Brixianū acu-
mē est. Hæc est Brixiana uictoria. Sed operę pre-
cium est uidere / quanto cū artificio tractes eū lo-
cū / in quo ego inter principis nostri laudes cōme-
moro restitutā ab illo reformatāq̄ remp. quorū
dā ante sceleribus / auaritia / rapinis / delatione / ca-
lūnijs deformatā. Ergo quum statuisses nihil me-
orum relinquere ab ineptis intactū calumnijs / in
hūc locū præcipue tumultuaris ineptissime. Hūc
miris merisq̄ sycophantijs exagitas. In hūc præ-
claras ōneis atq̄ admirabileis effūdīs ingenij tui
uirulentias. Hic temerarius tibi uisus sū: qui rē tā-
tam meis uirib⁹ tā lōge imparē / sim ausus adgre-
di. Quasi mihi principis enarrandas laudes om-
neis desumpserim / ac non potius / quod erga su-
peros quoq̄ / citra culpā / pro suo quisq̄ facit affe-
ctu / id ipse fecerim in uenerandis principibus /
ut tam felicia principatus auspicia / primo statim
die tam salutaria / quum idem certatim facerent
omnes / ego quoque pro mea uirili qualicunque
poterā carmine concelebrarē. Qua in re / ut nihil
dubito / quin et uberi⁹ laudari potuissēt a peritior-
ib⁹ et digni⁹ a præstātorib⁹: ita neq̄ meo satisse-
cisset officio / quod fecissent alii neq̄ mea carmina
cuiq̄

cuiq̃ obstiterūt/quo minus et alij fecerint/ et quib⁹
facere libuisset/licuerit. Deniq; quisquis iusserit
a nullo nostrū laudari principem/nisi qui parē
præstare sese tantę rerum molī possit/is admira-
tionis prætextu/regis uirtutib⁹ inuidet:quas quū
omnes prædicare debent:omnes semel iubet con-
ticescere. At hīc Apellem nobis (si superis placet)
reuocas ab inferis / quod quidem tibi facile est/si
quemadmodū scribis / tam familiāres habeas in-
fernaleis furias/ipse tam egregius pictor interim:
ut quum istud in primis ei sit curādum / quisquis
os cuiusq̃ pingendo uelit exprimere / uti eas par-
teis / eū respiciat situm/qui ita sit cuiq; proprius/
ut is representat⁹ faciem reddat maxime cogno-
bilem/tu sic depingi regem postules : ut amabile
decus reuerendi uultus/idq; adeo tam rarū/ipsi-
q; suum/quoq; uno maxime possit agnosci / dele-
re prorsus e pictura iubeas. Nam tibi cæco pror-
sus pictori/uideor uel stipite plane stupidior/qui
non præuiderim / eas fuisse laudes omittendas/
quas fere solas/uel publicā causa/uel sua principē
referebat audire:utpote tales/ quas (ut fateor) nō
fuisse Brixiano more poeticas / qui nihil poeticū
censet nisi fictum/ita nemo fuit Anglorū / qui nō
suo bono senserit esse ueras:nec quisquā adeo sine
sensu

sensu uiuit/ut non sentiat esse uere regias / nisi tu
nobis aliud inuenias magis regiū / q̄ regnum ab
omni parte fatiscens/reficere prosperumq; rursus
ac felix reddere. At nec presentis honor principis
quicq; decessori detrahīt: cuius aduersa ualetudo
fuit in causa: ne annis aliquot ante mortem pro-
ximis: uel publicis rebus posset / uel domesticis
sufficere. eoq; nec mirandum/nec ipsi certe impu-
tandum/si quorūdam perfidia / quibus ille nimis
credidit/sit labefactata resp. quam filius eius fe-
re collabentem / feliciter exortus erexit. idq; tam
celeriter / ut correptis coercitisq; repente malefi-
cis/quorum scelere calamitas illata fuerat/omnia
reformatit illico/priusq; se pateretur insigniri di-
ademate. Nec sibi uisus est / neq; sano certe cuiq;
contumeliosus in patrem/q; illius ualetudine/ali-
orum malitia labentem/erigeret patriā/aut q; se-
uere animaduerneret in eos / quorum perfidia/in
patriæ perniciem/fefellerat patrem/aut quū que-
dam etiam patris instituta / q̄q; non incommoda
populo:maiore tamen commodo rescinderet/bo-
numq; mutaret in melius. Et tibi uidetur imma-
nis impietas/si quod patris felicitati negauit mor-
bus/hoc filij statim regia uirtus effecit / si patriæ
compilatores/deceptores patris / euersores legū/

in patrię bonum/in legum robur/in patris hono-
rem coercuit/aut si quid deniq; prudētissimo pa-
tre prudentior filiū/in administranda rep. uidit
acutius? Quæ quum princeps ageret non ad præ-
sentem tantum rerum statum feliciter/uerū in fu-
turū quoq; tam salutare sanciret exemplū / ut fa-
cile declararet sese/principalium esse artiū omni-
um principem / non fuisset profecto deterritus/
quo minus ea laudassem/etiā si culpa quępiam
recidisset in patrem:Nec a nobis unq; tantum pa-
tris impetrasset pudor/ut eius facti laudem sub-
riperet filiū/quo facto nullo unq; sæculo princeps
ullus quicq; fecit laudatius/aut quod magis pub-
licę interesset rei/cōmēdari memorię. Nec fortu-
næ unq; tribuissem tātum/ac ne naturæ quidem/
uti uanum alterutrius fulgorem/tam inclytæ uir-
tutis uerę præferre glorię. Quib⁹ enim parētib⁹
nascamur illis in manu est. Virtus una uere cōmē-
dat bonos. Nā gen⁹ et proauos et quę nō fecim⁹
ipsi/uir ea nostra uoco. Qua Nasonis sententia/
neq; Maro quicq;:neq; Homerus / quos opponis
mihi/aut uerius unq; dixit/aut salubrius. Quorū
etiā si utrunq; ualde suspicio. nun q; tamē hactē-
nus apud me ualebunt:ut ambobus hac in parte
tribuam/quantum uni tribuam Platoni: qui op-
tabile

tabile quidem censet / quantaq; potest cautione
curandum: ut filij nascantur honestis parentib⁹ /
q; uelut seminarium quoddam indolis atq; uirtu-
tis indatur occulte nascentibus: et tamen / ut for-
tunatiores aliquāto censet: bonos prognatos bo-
nis / ita multo laudatiorē iudicat / mali patris bo-
num filium / idq; adeo merito. Nam si sit eo turpi-
or / quo magis claro patre degeneret / an non ui-
cissim conuenit / eo plus cuique laudis esse / quo
magis in diuersum tractus improbi parentis ex-
emplo / sua ipse uirtute benefactisque claruerit?
Hæc igitur quum fenserit / haud dubie non ali-
um poetam exturbare sua debuit urbe Plato / q̃
tui palponem similem: qui uel a fortunæ iubes /
uel a naturæ cōmodis adulari principibus / a uir-
tute laudare non sustines: quæ / uel cum dispen-
dio popularis auræ laudanda sit / et contra uulgi
receptos sensus / cui fere placent pessima / melli-
tis numeris essent opiniones bonæ sensim inferē-
dæ pectoribus.

Quamobrem / ego quod dixi / etiam si qua culpæ
pars hæsisset in patre / non reticuissem tamen filij
laudes / quæ tum fuissent eo certe ipso cumula-
tiores / q; paternum errorem emendare potius q̃
imitari delegisset: atq; id ita fecissem / rationi uni
parens

parēs atq; obtemperās/etiā si poetas omneīs/si
uulgus uniuersum sentirem lōge sentire diuersa/
tantum abest/ut nunc ea non obticuisse poenite-
at/quorū reprehensio ad eos pertinet / quī patris
fide ad suum quæstum / et malum publicum sunt
abusi/gloria uero et immensa et æterna pertingit
ad filiū / quī tam celeriter affectis poena nocen-
tibus/ ac restituta republiā / patrem simul et pa-
triam pius in utrunq; uindicauit. At tu laudator
egregius / quæ potissima regiæ laudis portio sit/
quam et priuatim et publice / uelut omnium lau-
dum principem / et ei principi in primis propriā/
totus agnoscit populus/quæ adeo patri nihil de-
trahit/ut præcipuum ei decus adiiciat/q; pater sit
eius principis/ qui regnū uere regijs administret
artibus : eam cēforia uirgula iubes expungi/non
ob aliud opinor/ q̃ q̃ uera sit. adeo nihil tibi pla-
cet/nisi poeticum tuum / ex ficto falsoq; conflātū
totum. Nam poesis tua (testāte temet) id si sustu-
leris/nulla poesis erit. At princeps quum ea face-
ret/nō in tenebris occulte / quasi benefacti pude-
ret:sed in clarissima luce / in oculis tractaret om-
nium/in priuatis/publicis iudicijs/in commitijs/
in amplissimo totius regni conuentu/cum plebe/
cum proceribus/quum omnis ætas / ordo/ sexus/
rem

rem tam illustrem uideret / tam salubrem sentiret
tam egregiam laudibus in cælum ueheret / ego ui-
delicet / quod potissimum prædicare debebam: so-
lum solus omitterem: ut quod nūc dictū incessit
Brixius / id indictum ridet etiam pueri / quibus
ipsis uel stupidissimus: si nō sensissem / uel impro-
bissimus si non probassem / uel inuidissimus: si nō
laudassem / merito uideri poteram. Et tamen hūc
locum tu nescio ineptius exagites an inuidiosius.
adeo cæco præceps impetu / ut te nō sentias insci-
tiæ propemodum notare principem nostrū / atq;
adeo / quum ei parem facias / paris insci-
tiæ notare etiam tuū. Nec interea tamen (quod tibi certe per-
petuum est) quicq̃ consistis tecum. Nam primum
ita curam ei tribuis camoenæ latiae / ut tamē leges
ignoret carminis / mox adeo facis inscium / ut ne
quid uerba quidem sibi uelint / sciat. et tamen tuū
regem cum eo copulas / ut ex æquo sint ambo Ce-
cropiæ numine plena deæ Nūnā hæc pulchre co-
herent: sed non est istud nouum / ut altero quoq;
uersu excidas tibi. At me cōdum laudatorē uocas
et parcum ipse laudator adeo non profusus / ut e-
am laudem / quam Vergilius tribuit pastoribus /
tu quū uelles applicare principibus / aliquid tamē
tanq̃ nimis sumptuosa foret abraferis / atq; in de-

terius quod semper imitando soles / immutaris.
Nam quū illius uersus sic habeat in pastores du-
os/ambo florentes ætatibus / tuus habet in duos
reges/ambo pares ætate:atq; ita Vergilius in illis
exprimit ætatis florem / tua laudatio quum his
aptetur principib⁹ / qui uere florēt ætate / tamē sic
est anceps / ut duobus possit conuenire decrepitis
ac silicernis senibus. Porro quam de uirtute quoq;
subiungis / non admodum prodiga laus. quādo-
quidem / ita uirtutem utriq; tribuis / ut tibi relin-
quas liberū / utriq; / simul ac libebit adimere. Nam
quum pronuncias pares uirtutibus ambos / neu-
tri tamē affirmas inesse. sunt enim pares (si nescis)
tam qui pariter carent / q̄ qui pariter habent. Nec
tamen istud eo dico / q̄ in eam partē te sensisse cen-
seam: sed ut ostendā / si quis ad eum modum tuas
excutiat laudationes / quo tu calumniaris meas / q̄
facile locus reperiatur obnoxius. Nec ego tamen
huc Apelles atq; Alexandros euoco / nō cherilos /
pugnos / exilia / neq; taleis tibi moueo tragædias /
qualeis tu mihi cīs. Qz si et res minus esset illu-
stris / et princeps noster tam esset inscius / q̄ tu eum
facis / in quantum fors periculi cōiecisses me / quū
uix fieri possit / ut q̄ uersatur in publicis negotijs /
non aliquē habeat aliquando / qui libenter optet
calumniari

calūniari. si uel res pateretur / uel ignoratione pri-
cipis liceret abuti. præsertim si qui sint / qui rursū
cupiant rerum statū in deterius trahi : ut quē nūc
ægre ferant magis in summā prosperare publice /
q̃ seorsum sibi. Verū hi / si qui sint huiusmodi / sic
rem uiderunt ipsi non clanculariis machinis / sed
actam et tractatam publicitus / sic in suis artibus
sentiūt præstare principem / qui iterum atq; iterū
prorepentes uiperas : ac uelut post hyemem nouo
sole apricantes sese / et calumnię uetus uir⁹ denuo
tentantes effundere / denuo retudit / compressit /
elísit : ut facile sentiāt noxijs uotis suis nullam re-
lictā spē. At tu quū istiusmodi scribas Brixī / quæ
sint non absurda modo atq; inepta / uerū scelestā
quoq; et (quoad per te fieri potest) p̃niciosa : tamē
Deloinum / Budeum / Lascarem / uīros literarum
et uirtutis gratia totī commēdatos orbi (quorum
nomīnibus maior debebarur honor / q̃ ut libello
contaminares istiusmodi : tanquam geminas col-
locares in luto) nomīnas . eosque tecum uelut in
parteis attrahis : quos et castigatores prædicas /
et consultores adhibitos inconsultissimis consi-
liis. At ego q̃q̃ de syllabis illis ac solœcismis quos
obiectas mihi nō possū spōdere qd sētiāt (quorū /
ubī me audierint : nec ī illis qdē detrectabo iudiciū

certe taleis esse eos persuasum habeo/ et philoso-
phicæ rei scientia/et rerum prudētia publicarum/
ut si tu cuiusq̃ eorum calculū hac sane parte pos-
sis extundere/quo se (quod ad regias laudes atti-
net) sentire testetur tecum / ego tibi et in reliquis
concedam omnibus/et laudem ultro deferam/qui
nunc aliud suspicari non possum/q̃ quod uidetur
omnibus / illas inferni furias (quas scribenti tibi
fateris adfuisse) tale tibi inspirasse cōsiliū/quod
seu furorem spectes/seu uirulentiā/haud obscure
tartaream refert originem. At aliquādo tandem/
uelut per antrum Tryphonium emergens ab in-
feris/exhilaratus/in iocum solueris / et risu canis
irritati / meam subsannas epistolam / qua libelli
delationem confero in pictorem / cuius podagra
fecerat/utī seriū aliquanto/q̃ statueram/ueniret
ad regem Hectibi causa non placet/ homo super-
sticiose poeticus ferre nō potest/ ut dicātur uera/
et ciuilitate plusq̃ aulica deridet / si q̃s apud prin-
cipem de re nihil obscœna/ uerbis utatur iisdem/
quibus utitur populus. Quis ita ridentem non
rideat.

Porro quid illud sibi scommā uelut / nō intellego
uidetur enim sapere nescio qd salis reconditi. quo
significas meis officere studiis : curam rei dome-

sticę

sticæ/quo dicto nescio an tuis arte uendices præ-
rogatiuam: quasi tibi nulla sit domus/ sed liber et
expers curarum/ alienas paropsides uelut parasit-
us obambules/ eoq; necesse sit tuum poema præ-
cellere/ quod ocium et cibus excolat alienus. Ego
certe de te sentiebam honestius hodieq; sentio: q̄
q̄ libellus tuus (ut uere dicam) et Pyrgopolinicen
refert et Artotrogon. Neq; uideo quid ad rem p-
tineat exprobrare mihi: q̄ habeam domum / nisi
tu domum nō habeas. Nam alioqui iocus ille fe-
stiuus: et (ut Plautinus ait parasit⁹) dictum de di-
ctis melioribus in te recideret. Certe quemadmo-
dum te persuadeo mihi non esse plane parasitum
(quantumuis istud liber præ se ferat tuus) ita uere
te suspicor Cynicæ sectæ philosophum/ non a la-
tratu tātum/ uerum etiam q̄ ubiq; te uideo ad di-
uitias ludere: ubiq; ad mendicitatem: ubiq; ad fa-
mem applaudere. Nam ita ludis in liberos meos/
ut eorum describas miseriam/ si tātum uersus me-
os hæreditate / ac non etiam numos essent habi-
turi / quasi tui sint futuri / solis paternis uersibus
felices. At ego liberis tuis / si quos aut habes/ aut
habiturus es unq̄ longe laqueos/ lōge mendicita-
tem deprecor / quæ mala tu facete scilicet omina-
ris meis / atq; ex animo precor / ut uberior eis af-

fulgeat alicunde fortuna q̄ ex uersiculis tuis / quo-
rum ego neminem esse usq̄ tam isanum cēseo / qui
trecenta milia redimat ter uncio / quæ quidem hu-
ius generis sint / cuius effutiuiſti haſtenus.
Ei uſdem ſalis et illud eſt / q̄ lupo temet aſſimilas
famelico / tanq̄ niſi meo bono reges duo ſanxiſſet
pacem / memiſerū agnellum ſemel deuoraſſes in-
tegrum : nūc uero nefas ducis facta pace litigare /
eoq̄ libellum iſtum nūc demū ædidiſti blandulū.
Sed illud demum diuinum fuit inuentum / q̄ diras
omneis / ac bellas illas charites inferorum furias /
tam formoſulas amīculas adſinxīſti tibi / quibus
cum luſites atq̄ ocium oblectes tuum : imitatus
uidelicet quosdā non imperite ridiculos / qui quū
eſſe ſibi quædam uel corpore deformia / uel mori-
bus foeda ſentiant / quæ uel obnoxia dicterijs ſint
uel criminationibus / homines ſcurrandi ſolertes
in ſua uicia ludunt ipſi / ut quando euitare nō poſ-
ſint obprobrium / anſam ſaltem carpendi præripi-
ant æmulis / ipſiq̄ potius de ſe triumphum ducāt.
Ita quum tu uideres Antimoron tuam non Mo-
riam modo / ſed Maniam quoq̄ ſpirare / quando
nemini futurum uidebas ambiguum / unde ſit ille
furor emiſſus / maluīſti in tuas furias ipſe prælu-
dere / quaſi eas ultro ſeſe offerentes tibi / amico ui-
delicet

delicet tam necessario et iuratissimo myste fueris
emissurus in me.

Illud opinor nemo leget unquam / qui non insignem
ingenij tui notam iudicabit / et plane Brixianam
facetiam / quod quum te dignis uersibus / ad tuam ip-
sius me pinxisses effigiem / ueritus ne non dum sa-
tis expressisses te / rabulam adnotasti in margine /
quod talem me diceres esse in patria. Ego Brixii qua-
lis domi sum non dico / ne similis tibi sum / cuius glo-
riam / siue quam ipse tibi tribuis / non mereor / siue quam
tribuunt alij non affecto. Tu uero qualis domi sis
effecisti tandem foris / ut cognosci possis. Quod (quum
te uideri uelis a secretis esse reginae) non pudet e-
iusmodi rabia rabire in consiliarium regis / qua nec
in rabulam quidem quisquam rabit nisi rabula.

Et tu quum hunc in modum toto te libello gesse-
ris / opere precium est uidere quomodo sumpta sci-
licet augurijs persona / diuines fore: ut me pro hoc
tam amico in me officio sis habiturus inimicum /
cuius tu pudendos lapsus / pia cura tollas in au-
thoris honorem / relaturus tamen ab ingrato ma-
lam gratiam / atque ita tractas istud admirabile at-
que ex intimis rhetorices penetralibus deproutum
schema / ut fere concionantis quoque personam in-
duas et iniecta frequentius mentione christiani /

atq; identidem peccatoris nomen inculcās / tanq̃
animę res agatur / propemodum solœcis morū ue-
lis agā pœnitentiā / q̃ appropinquet (credo) re-
gnum cœlorum. Ego certe Brixi tuum illud augu-
rium de me non dubitabo fallere: qui nunquā tibi
statui inimicus esse. Nec usq; adeo sum inhumā-
nus / ut tam amicum in me officiū non agnoskā /
hominis tam officiosi in famam meam / ut æditis
atq; exculis in me famosis libellis / aliena errata p̃
meis mihi insusurret in aurem / tam indulgētis in
honorem meum: ut potius q̃ me non impetat fal-
sis calumnijs / suum ipse nomen / ueris inhonestet
obprobrijs / tam propensi i salutem meā: ut prin-
cipem meum uel impietatis insimulet / uel inscitig-
ni me prorsus exterminet. Nec usq; adeo sum stu-
pidus / ut non sentiam quanto precio redimendus
sit eius uiri fauor / qui sit tam prudens: ut altero
quoq; uersu obliuiscatur fui / tanq̃ lethæum po-
culum interbiberit / tam generosa palma / ut non
erigat modo se aduersus maledicta aliorum / uerū
ipse quoq; sese oneret suis. Tam fortis et inuictus
pugil: ut Herculi surrepta claua / p̃petuo pugnet
secum. Tam oculat⁹ ac lynceus / ut nō uideat sua
in se redire scommata / tam urbanus ut insanum /
stultum / furiosum / canem / rabulam / habeat in fa-
cetijs

cetijs: tã placabilis ac trãquillę indolis/ut fidefra-
gos/pfidos/et piuros inclamans: tñ abstineat cõ-
uicijs tantus adsertor poetices / ut eam contemni
postulet/præmonēs/ne quis ambiat ab ea lauda-
ri/quæ sibi uetat credi. Tam uehemens orator: ut
defendat eum prouocare/qui responderit/prouo-
catum uero/qui prior læserit. Tam pulchre oliuã
medijs gerens in armis/ut in media pace de bello
litiget. Tam æquus ut insaniat/quod ipsius liber
uere sit taxatus mendacij/ab illo/cuius totam gẽ-
tem eodem libro falsus insimularat ante periuriũ.
tam fructuosus Encomiastes: ut principes a cor-
poris dotibus laudari postulet/ a fortunæ mune-
ribus ferat/a uirtute nō sinat / nisi si quid dicatur
in genere: sic ut dici possit in quẽlibet: si quid uero
factum sit eiusmodi: ut id uiri/mulieres/pueri/la-
pides prope collaudent / eius rei pythagoricũ in-
dicat silentium. Tanta Apelles: ut (nisi tabula
eius cum fauore spectetur) duos uideatur princi-
pes ex eadẽ p̃p̃emodũ denigrare fidelia. Tã anxie
christianus / ut nisi mihi duo rēges ab illo (preci-
bus opinor) impetrassent ueniã / nunq̃ potuisset
obtinere Christus/quin acerbe olim debacchat⁹
in nos/quoniã uno sit rep̃cussus uerbulo/me mi-
sellum agniculũ homo plus ullo lupo famelicus
totum

totum deglutiret. Tam lepidus deniq; / tam festi-
uus / tam solers / et undiq; tam consummata sapi-
entia: ut sibi ipse familiareis esse fateatur inferna-
leis furias. Eas ergo quum habeas Brixii domesti-
cas: ut sis fortassis ambiendus alijs / sicubi sint / qui-
bus cum eiusmodi sodalibus libeat ludere / ego te
profecto nec inimicum horreo / nec amicum expe-
ro. Nam hostem tuum nihil timendum est / ne (quod
tu minaris) unquam inuadant furie / nempe trabalibus
clauis arctius ferruminatę tibi / quam ut a tam charo
capite queant auelli quoquam. Amicis uero ac famili-
aribus eiusmodi pestis possit nocere contagium.
Contra inimicus ipse tibi non ero . neque enim eum
odisse possum / cuius sic obsessi misereor. immo ad-
amarę certe / nisi uererer / ne me redamares mutuo /
ut qui frequenter audierim / quam sit molestus ac no-
xius amor eiusmodi spectrorum. Proinde quoad
hicet / erga te sic neutro memet affectu geram / ut nec
dignatur unquam sim albus ne sis an ater inquirere.
Quoniam nec opus est istud inquirere. tam atrum enim
tuum te atramentum reddidit quam carbo est. Tantum
ne tam grati officij prorsus oblitus uidear / quo me-
orum uersuum mendas adnotasti sedulo / nec eas
cuiusquam pateris errores haberi quam meos / diris inte-
rim tute ac furis (si uera fateris) obnoxius / utriusque
nostrum

nostrum supplex quod sit salubre comprecor/uti
superi mihi tibiq; tam propitij sint / amborū uí-
cia ut corrigant/ac mihi solecam orationem casti-
gent/tibi perpurgent solocismos ingenij / mihi
barbara uerba uelint e sermone tollere / tibi bar-
baros istos mores e pectore / deniq; benigni lar-
giatur et mihi sanos pedes in carmine / et tibi sa-
num caput in corpore.

Londini in ædibus Pynsonis.

